POKROK ZÁPADU.

Týdenník politický, poučný a zábavný
pro
ČECHOSLÁVY AMERICKÉ,
podávající nejnovější zprávy nejen z celého světa, ale zvláště ze Velikého Západu Amerického, vychází každého úterka v OMAHA, NEB.

VYDAVATEL A MAJITEL:
EDW. ROSEWATER.
REDAKTOR:
FR. BOL. ZDRŮBEK.

Předplatné na list obnáší i s poštovní zásilkou
$2.20 na rok, **$1.10** na půl roku, a **35** centů na čtvrť roku.
☞ Zasílání DO EVROPY **$3.50** ročně.
☞ Poštovné platí vydavatelstvo samo.

Nadpis dopisů a peněžních zásilek buď:
„Pokrok Západu"
Omaha, Neb.

Omaha, Neb. 29. června, 1875.

Z Čech.

PO UZAVŘENÍ ČESKÉHO SNĚMU.

Dne 14. května zavřely se opět po nedlouhém zasedání dvéře zemského sněmu našeho. Na sněmu byla jak známo jen asi desetina českého obyvatelstva vlasti naší zastoupena, avšak hledíme-li k činnosti devíti českých poslanců na sněmu, musíme jim vydati svědectví, že nehájili pouze místní zájmy okresů svých, alebrž velmi důrazně bránili nezadatelná práva národa našeho, samosprávu obcí a okresů a svézákonnost země. A porovnáváme-li výsledky činnosti pouze devíti poslancův českých, kteří bojovali na sněmu, s výsledky práce ostatních sedmdesáti a sedmi poslanců, kteří zůstali mimo sněm, tedy shledáváme, že několik těch věrných synů národa, kteří se odhodlali sloužiti lidu svému navzdor nejhoršímu pronásledování, více na sněmu za jediný měsíc způsobili, než-li ostatní zahaleči za všech posledních sedm let.

Bezvýslednost české politiky, která nejhorší chyby dopustila se tím, že vedla poslance národa našeho z českého sněmu, na kterém volání Čechův nikdy umlknouti nemělo, zavinila všeobecnou omrzelost a zmalátnělost, tak že lid náš, druhdy tak nadšený a horlivý, přestal hrubě starati se o vlastní své politické záležitosti. Záhubný účinek ten záhy seznali přívrženci svobodomyslné strany i nemeškali přikročiti k napravení zla. Ten, kdo vidí národ svůj v nebezpečenství, nepotřebuje se doptávati žádné většiny, smí-li mu poskytnouti pomoc a připraviti lék. V takovém okamžiku jest pomoc poskytnutá třeba proti vůli nemocného, pouhou povinností. Že vstoupili poslancové strany svobodomyslné do sněmu, ač jich bylo původně jen sedm, to dodává odhodlanosti, vlastenecké obětavosti a národnímu sebevědomí jejich, tím větší ceny.

Při nečetnosti hlasův svých nemohli ovšem poslanci čeští vésti na sněmu slovo rozhodující, nemohli očekávati, že dodělají se většiny při hlasování o mnohých návrzích,—avšak jedné věci naditi se mohli se vší určitostí, že totiž činnost jejich bude míti veliký účinek mimo sněm, totiž v národě českém. A skutečně vyvolalo rozhodné vystoupení strany svobodomyslné a několika poslanců její v národě ohromný ruch, nový život politický. V lidu, který pohřížen byl v úplný spánek; v malém národě, který jen stálou činností, největším napnutím všech sil svých zkvétati může,—jest porbuzení takové činem neskonalé váhy. Lid náš odvykl za neobmezené někdejší vlády několika autorit samostatně mysliti a sám o své vlastní záležitosti politické se starati. Teprvé vystoupením a činností strany svobodomyslné počal znenáhla zdravý rozum lidu našeho dovolávati se práva svého a následek toho byl, že politika naše stala se opravdu českou, poněvadž vyrůstala ze skutečných potřeb lidu našeho a nerodila se pouze v hlavě některého theoretika politického, který osudy národa našeho zavíral denně do svého psacího stolku.

Kdyby strana svobodomyslná po dvouletém působení ničím jiným vykázati se nemohla, než li úplnou tou renaissancí politického života českého, již by tento jediný výsledek byl dostatečnou odměnou a skvělým svědectvím národní její práce.

Avšak strana svobodomyslná i na sněmu českém dodělala se výsledkův velmi potěšitelných. Bilanci ze zasedání lonského podali jsme svého času v tomto listu a potřebujeme tedy jen prostě k ní poukázati. Ještě důležitější byly výsledky zasedání letošního. Strana svobodomyslná vyvolala po vlastech českých tak rozsáhlou agitaci pro opravu volebního řádu a zřízení české university, že vůči sterým peticím českých obcí a měst nemohli Němci uzaviřiti se pouze za nedobytné hradby většiny své, alebrž obě ty záležitosti chtíce nechtíce musili uvésti v proud. I řidělením petic českých za opravu voleb, řádu a zřízení university české zemskému výboru, který má o nich podati zprávu i návrhy, přiblížili se dvě nejdůležitější záležitosti národa našeho o značný krok ku svému uskutečnění.

Dávno toužené dostavění velkolepého pomníku, jejž národ sám budovati se jal na památku svého znovuzrození, umožnili poslanci čeští tím, že vymohli na sněmu příspěvek 300.000 zl. z peněz zemských na dostavění důstojného národního divadla Vzhledem k obecné tísni bude tato částka splácena po 4 léta. Letos vřaděno do rozpočtu jen 60.000 zl. Není to milost, alebrž malá část dávného dluhu země, která již přes 50 let německému divadlu subvenci dává a ještě k tomu tisíce a tisíce zlatých na opravy a rozl. mimoř. potřeby něm. divadla ochotně vždy vyplácela.

Poslancové čeští, kteří do sněmu vstoupili, mohou s těmito výsledky letošního zasedání sněmovního býti úplně spokojeni. Šťastný bychom byli národ, kdyby jako oni všickni zástupcové naši měli na zřeteli "zachování jednoty tohoto království českého v jediném zbytku jeho samostatnosti a kleštění dráhy konečnému srovnání obou národností v Čechách, kteréž srovnání jest jedinou bezpečnou zárukou politické celistvosti tohoto království."

Právi o nich hlavní orgán svobodomyslné strany, připomenuv uvedenými slovy, co přivedlo Mladočechy na sněm, jaký to byl "vyšší zřetel politický," následovně se vyslovuje:

"Na dráze této šly a půjdou podle svého nejlepšího vlasteneckého vědomí a svědomí a jsou si vědomi, že blízká budoucnost neodepře jim za to, jak na ní postupují, uznání a úcty, trpce ale čestně zasloužené."—"Podřipan."

Dějiny Soustátí.

(Stručný přehled pro „Pokrok Západu".)

DOBA DRUHÁ.

Vývoj osad anglických.

(Od založení Jamestown r. 1607 až do vypuknutí revoluce r. 1775.)

XII. MEZIOSADNÍ VÁLKY.

1. *Válka krále Vilíma.*
(1689—1697)

Mezi Anglií a Francií v Evropě vypukla válka, a tu se arci poddaní obou těch mocí v Americe usazení súčastnili ve válce té. Indiánové v Kanada a Maine byli na pomoc Francouzům, Irokýsové opět Angličanům.

Bojovníci z Kanady přišli na sněhových střevících z Kanady v zimě a přepadly osady v Nové Anglii. Páchali ta nejkrutější ukrutenství. O půlnoci přepadli nic netušící Shenectady. Pobili muže, ženy a děti z postelí vytažené, a jen málo jich uteklo se jen polonahých sněhem do Albany.

Tu osadníci pobouření seřídili dvě výpravy, jednu pod guvernérem Philipsem z Massachusetts proti Port Royal v Acadii, a druhou po zemi i po vodě na Kanadu. První výprava potkala se s úspěchem a dobyla dosti kořisti na splacení útrat válečných. Druhá se úplně nepodařila.

Po 8 let trvala válka tato a ukončila se smlouvou v Ryswicku. Každá strana podržela území, které měla před válkou.

2. VÁLKA KRÁLOVNY ANNY.
(1702—1713).

Anglie v ty doby opět vypověděla válku Francii a Španělsku, a to pobídlo i osady k součastnění se. Irokýsové smluvili se s Francouzy a nebrali ve válce podílu, čímž byl Nový York zachráněn před útoky, a celá válka soustředila se v Nové Anglii.

Opět přišli Francouzi z Kanady s Indiány spojení a pustošili hranice Nové Anglie. Osadníci utíkali se do obrněných domů, a pracovali na farmách svých stale nosíce při sobě zbraň.

Jižní Karolina podnikla výpravu proti nepřátelům svým v St. Augustine r. 1702 ale bez výsledku.

Novo-angličané za pomocí vojska anglického opět dobyli Port Royal a změnili jeho jméno v Annapolis ke cti královny Anny. Jiná výprava plula po řece sv. Vavřince proti Quebeku, ale většina lodí zahynula, a na 1000 životů ztraceno. Válka takto táhla se 11 let a ukončila se úmluvou v Utrechtu, při níž Anglie obdržela postoupení Acadie od Francouzů.

3. VÁLKA KRÁLE JIŘÍHO.
(1744—1748.)

A opět vypuknutím války mezi Francií a Anglií roznítilo se nepřátelství i v Americe. Jedinou důležitostí bylo, že novo-angličané dobyli francouzské pevnůstky Louisburg na ostrově Breton, a když se uzavřel mír 1748 v Aix-la-Chapelle, vrátili Louisburg zpět Francouzům. Hranice však mezi anglickými a franc. osadami zůstaly neustanovené.

4. VÁLKA FRANCOUZSKÁ A INDIÁNSKÁ (1754—1763).

V tyto doby měli Angličané v držení svém v Americe pouze pobřežní krajiny od zálivu sv. Vavřince až dolů k Floridě. Co bylo od těchto na západ, bylo všecko francouzské, a zvalo se Novou Francií. A jakmile se osadníci angličtí odvážili kousek západně v Ohio neb v Pennsylvanii, byli hned lapeni a trestáni. A tak neustále nesváry a nepřátelství byly živeny bez konce. Osadníci těžce toho nesli. Francouzi měli podél osad vystavěné pevnosti na ohranu svého území.

Když se opět nahromadilo několik takových příkoří, poslal guvernér Virginie poselství franc. veliteli oněch pevností po JIŘÍM WASHINGTONU, tehdy mladíku 21 let starém, a žádal odstranění pevností těch. Washington vydal se na obtížnou cestu, přes 400 mil dalekou, a vykonal poslání své po mnoha zkušenostech, však bez výsledku.

S jara na to počala válka. Část vojska virginského byla vyslána na pevnosť DU QUESNA, kde teď stojí Pittsburg. Washington byl podvelitelem. Připadli nepřátelský tábor, a Washington vystřelil první ránu v této dlouhé a krvavé válce. Po smrti velitele stal se Wash. prvním velitelem. Až teprvé při druhé výpravě Washington 1758 zahnal Francouze z pevnosti té, natrhnil tu anglický prápor a nazval místo PITTSBURG ke cti Vilíma Pitta, prvního ministra v Anglii.

Když byli s jednou pevností hotoví, obrátili se na ACADII a LOUISBURG r. 1757, pak na CROWN POINT a TICONDEROGA, které dobyli roku 1759. Téhož roku byla dobyta pevnosť NIAGARA, a stát New York byl rozšířen až k řece Niagara, čímž západ byl Angličanům otevřen. QUEBEC velmi pevně stavený byl dobyt velikým hrdinstvím a obratností gen. Wolfa 18. září 1759. Na přesrok poddala se Kanada a teď vlála anglická vlajka po celé severní Americe od ledového moře až k Mississippi na západ. Mír uzavřen v Paříži r. 1763. Španělsko postoupilo Anglii Floridu, Francie postoupila Anglii veškeré území své východně od Mississippi vyjma malých dvou ostrůvků jižně od New Foundland co stanic rybářských, a Nový Orleans se vším územím západně od Mississippi postoupila Francie Španělsku.

Co dohra války této bylo spiknutí Indiánů proti bělochům pod vedením náčelníka Ottawů, jmenem Pontiac. Ten spojil pod sebou všecky kmeny, a přepadnuvše bělochy, jedné noci dobyli 8 pevnůstek a pobili na tisíce běloch. Konečně byla ale uzavřena smlouva, když totiž jednota kmenů indiánských se byla nesvorností rozpadla.

Následky války této dlouhé byli pro osady velikým břemenem. Osadníci vynaložili na válku tuto $16.000.000, a Anglie jim splatila pouze $5.000.000. Osadníci ztratili celkem 30.000 mužů, zkoušeli nesmírné ukrutnosti od Indiánů, daně byly často tak vysoké, že braly dvě třetiny majetku každému co poplatku—a přece nevzpouzeli se osadníci, jelikož byly vybírány jich vlastními zvolenými výběrčími a sněmy. Občané rozličných osad a rozličných náhledů bojovali vedlé sebe za jednu věc, čímž se spřátelili a sblížili. Naučili se spolehati se na svou sílu, a býti neodvislí od Anglie, a poznali, že i bez ní něco dovedou. Demokratické myšlenky se mocně zakořenily a šířily. Zamilovali se do té své neodvislosti a svobody, a snažili se teď udržeti si jí.

Zároveň chování se britických důstojníků k Amerikánům bylo urážlivé pro tyto, a američtí vojíni, jako byl Washington, Gates, Montgomery, Stark, Arnold, Morgan, Putnam a jiní nabyli zkušenosti a evičení válečného, tak že byli připraveni teď co nejlépe do boje proti sebe mocnější mu nepříteli. Osad bylo teď 13, a ty čítaly asi 2,000.000 obyv. Největší města byla Boston a Philadelphia, mající každé asi 18.000 obyv. Vláda osad byla trojího druhu, 1. charterová v Massachusetts, Rhode Island a Connecticut; 2. majetnická v Maryland a Pennsylvania s Delaware, a 3. korunní v Georgia, Virginia, New Hampshire, New York, New Jersey a Canada.

Osady byly teď vesměs protestanské, nesnášenlivost prvních dob se už otřela, mravy všech se poněkud sobě připůsobovaly — z osadníků stali se už A m e r i k á n é. Už v tyto doby měli založeno 9 vysokých škol, a sice: Harvard, William and Mary, Yale, Princeton, Columbia, Brown, Rutger, Dartmouth, a Hampden Sidney, které založili si osadníci sami, neb vláda anglická nestarala se o vyučování. Výroba se množila, přádelnictví se zavedlo, obchod rostl, arci hlavně pobřežní, neb utiskující zákony anglické nedovolily vesti obchod přes moře mimo s Anglií. První tiskařský lis byl postaven v Cambridge r. 1639. První časopis stálý byl "The Boston New Letter" r. 1704, a r. 1750 bylo v osadách pouze 7 časopisů. Pak zaveden poštovní úřad, který spojoval všecky osady. Benj. Franklin byl jedním z prvních vrchních poštmistrů.

Jižní osady dělily se mnoho už tehdy od severních. Bohatí plantážníci drželi si davy otroků, a sami hráli si na neobmezené pány, měli veliké statky a bohatství, ale školám se protivili co nejvíce. Guv. Berkeley říkával: "děkuji bohu, že nemáme zde žádné svobodné školy ani tiskárny, a doufám v boha, že jich nebudeme míti ani za sto let. Za to kostelů se stavělo mnoho, a každý kdo nechodil do kostela, byl od obce trestán, často i smrtí. Pro kněze byly tehdy zlaté časy, ale pro lid špatné. Než to se vše obrátilo, jak mile nastala památná revoluce r. 1776, o níž teď budeme jednati, a jejíž stoletou památku budeme na přesrok slaviti.

DO TEXAS.

Dle usnešení čtrnáctého sněmu, guv. Coke vydal provolání k občanům Texasu ohledně volby na první pondělí v srpnu b. r., při kteréž se hlasovati bude pro aneb proti vypracování nové státní ústavy.

Při řečené volbě se hlasovati bude pro poslance—tři z každého senatorielního distriktu—kteříž by první pondělí v září se stavili tu novou ústavu, budeli pro ni většina hlasů vržena.

Rodáci! Den dotčené volby bude pro nás všechny velmi důležitý—ba nad naší budoucností zde rozhodující, protože od nás požádá výrok, kterýmž můžem rozhodnout otázku "býti aneb nebýti" uznanými občany schopnými samosprávy od našich sousedních občanů, ba od celého státu. Jest to nechvalitebné pro nás, že jsme zastupováni v našich legislaturách od osob, kteréž neví, existuje-li národ jmenovaný "Bohemians".—

Po ukončení čtrnácté legislatury navštívil mne jeden z její členů a pravil: když se jednalo o aktě ohledem tisknutí guv. poselství v rozličných jazykách, on ponavrhl aby též český zahrnuli, ale k jeho podivení byl od mnohých vysmán a tázán, zdali tím slovem "Bohemian" nemíní nějaký barbarský kmen. Dále povídal, že k němu přišlo více než padesát údů oné legislatury, z rozličných dílů státu, tázajíce se jej, co to za národ, "these Bohemians", odkud přišli; a po jeho vysvětlení že je v Texasu přes 15.000 Čechů (je nás zde více než 20.000 duší), že každý odpovídal: "I did not know there existed any such nationality, called Bohemians".—

Jsouce na několik okresů roztýlení, nastává otázka kterak se domůžem od našich sousedů většího uznání. Dále více o tom pojednám.

Veliká část národa obzvláštně nynější úředníci, ústavodárnému shromáždění náramně protiví, usilujíce se národu ukázat, že není peněz hotových s dostatek, aby se potřebné výlohy při ústavním sezení nadělané bez zvýšení daně krýti mohly.—

Arciť krajané, shromáždění k sestavení nové ústavy bude státi nejméně $100.000; ale bylo by to maličkost když by jsme nabyli dobrou ústavu protiva té sumě, kterouž pod nynější ústavu ročně platíme.

Jedině malá daň nám může spravedlivou dobrou vládu pojistiti.

Pod nynější ústavou vzdor tomu, že už přes šest let ohromné daně platíme, přece stát náš v dluhu "až po uši vězí" a vězeti nepřestane, nezmění-li se naše státní ústava. Už několik let pilně sleduji jednání našich legislatur, a je to takřka zvykem každé legislatury, že před sejitím se národu slibuje ústavní opravu, ale vždy se opravují odstavce, bez opravení kterýchž by se národ obešel.

Nynější legislatura při posledním sezení ponavrhla několik dodatků, o přijmutí kterýchž se hlasovati bude při všeobecné podzimní volbě, propadne-li otázka ohledem konvence pro novou ústavu.

Ponavržené dodatky jsou příliš dlouhé abych se o nich zde blíže vyslovil; ale každého ujišťuji, že v nich zmenšení naší daně nic není.—Proto jsem po sestavení nové státní ústavy.

Dle mého náhledu uznávám za potřebné a důležité, změnit následující odstavce naší nynější ústavy:

I. Odstavec týkající se domácnosti (Homestead.) Nynější ústava zabezpečuje každé rodině (family) domácnost pozůstávající z následujícího majetku: 2000 akrů země (nezahrnuje město, kde rodina může míti lot neb loty nepřevyšující $5000 v ceně, nepočítaje k této zemi stavení na ní stojící), jakékoliv ceny domácí nářadí potřebné náčiní k jakémukoliv řemeslu, vše knihy veřejné a privátní knihovny; patero dojných krav i s telaty; dva yoky tažných volů; dva koně a vůz; jednu buggy anebo carriage; jednu pušku; dvacet sviní a dvacet ovec, a potřebné píce a stravy k požití pro jeden rok; všecky sedla, ohlávky a nástroje pro koně k potřebě domácí. Každému občanovi nemáli rodiny je pojištěno; kůň, ohlávka a sedlo; vše potřebné přístroje, náčiní a knihy atd.

Slovo "Homestead" je jedno z těch největších humbugů a švindlů co se může na světě udat. Pod rouškou domácnosti máme Amerikány zámožné na sta tisíce dolarů, ale nech Vám dluží $10 a vy ho na ně upomenete, odpoví vám: žalujte mne, však ode mne přece nic nedostanete, vždyť nemám nic než homestead!—Ale běda cizákovi dlubuje-li něco Amerikánovi; štve za ním skvajera, konstebla, šerifa, ba až někdy celý dav advokátů, jako smečku hladových chrtů (jsem též advokátem a mluvím ze zkušenosti), až svůj požadavek úplně dostane a nemůže-li nic dostat, hledí sebrat poslední košili, vždyť ví, že za to stíhán nikým nebude, jsa přesvědčen, kterak se cizáci soudu bojí.—Vím případy, rodáci, v kterých Amerikáni našincům do posledního zrna kukuřice sebrali beze všeho ohledu na ústavu.

Dolu s taký zákonem, rodáci, vždyť vyste až příliž svědomiti, dlubujeteli někomu co, aby jste těchto zákonů prospěšně upotřebili; a což vám spomůže, chráníli proti vám vaše úhlavní nepřátely!!! Nejsem pro úplné zničení tohoto zákona, ale obmezit ho na $500 aneb na $1000 pro rodinu.

II. Odstavec ohledem legislatury státní.

Teď máte každoroční legislativní sezení kteráž nás nejméně $250,000 stojí a kdyžby jsme měli jedno za dva za tři i za čtyry roky nestálo by toli a byloby o mnoho prospěšnější a užitečnější. Dle nynějšího systemu jedno sezení takořka druhé stíhá, výsledek všeho toho je výprázňování státní pokladny a žádné práce.

III. Odstavec stran odboru soudního (Judiciary Department).

Stát je rozdělen na třicet šest soudních okresků; v každém z těchto je jeden soudce (district Judge) pro osm let od guv. pomocí senátu jmenován. Tito soudcové má každý $3000 roční služby, což je náramné břemeno pro národ. Uznávám za lepší, soudce volit hlasováním a místo 36 polovička by lépe požadavkům národa vyhověla: ani by neměli tolik času k lenošení. Též by to zmenšilo číslo státních právníků kterýchžto máme též 36 s $1200 roční služby.

Máme v každém County ročně tři termíny district courtů; každý z nich stojí County průměrně $5000; při tom vězení termín vždy připadne v nejpilnější polní práce, což farmerům hrozně na ujmu je. Dva termíny ročně by postačily, čímž by se naše daň též značně zmenšila.—

Je ještě více změn potřeba v naší ústavě; netýkají se však našich kapes direktně jako zminěné, proto je opomínám. Teď jistě každý nahledne proč platíme ty ohromné daně.

Změniti zde uvedené odstavce, nebude lehkou úlohou pro žádného, protože Amerikáné jsou do nich tak zamilováni; kdyžby nikdo pohnul, bude prohlášen za bořitele americké svobody. Nedomnívejte se, že své mínění ohledem mnou ponavržené opravy za nejlepší uznávám; kdyžby někdo lepšího ponavrhnul a v čas obecenstvu svůj náhled sdělil, jsem vždy hotov se k němu přidati. Ohledem dosažení našich požadavků uznávám za dobré shromáždit se v každém okresu, seznámit se s čekanci obou nastávajících stran, uvědomit je co od nich žádáme, a pakli nám přislíbí že se o vyplnění našeho přání pokusí a budou-li mužové poctiví a hodnověrní, vyberme z nich ty nejlepší. Bude-li některý z demokratů, hleďme mu naklonit co nejvíce republikánů; pakli by byl republikán, usilujme mu získat co nejvíce demokratů a v den volby sjednoceně pro ně hlasujme: Uděláme-li to tak, za vítězství ručím, protože v okresích námi obydlených ta strana zvítězí, ku kteréž se přidáme. Též napomínám starší občany, aby své sousedy nejsoucí posud občany, napomenuli, aby se každý co nejspíše o občanství hlásil. Kdo je ve státu jeden rok, má právo hlasovat pro vše státní úředníky.

Až bude ústava sestavena a uveřejněna, pak vám o ní svůj úsudek zase skrze naše časopisy podám.

Jest mým přáním aby každý, čta tento článek, obsah jeho sousedovi svému sdělil a důležitost jeho vysvětlil. Na zdar!

(Pro "Slávii" psal A. HAIDUŠEK.)

POZOR! POZOR!

Do černých Hor!

Z OMAHY V BALONU!

Majitel "POKROKU ZÁPADU" a "DAILY BEE" vypraví **dne 3. července, v SOBOTU** veliký

BALON

do

ČERNÝCH HOR,

což bude státi každému z blízka Nebrasky i Iowy za podívanou, any železnice budou bráti v ten den do OMAHY poloviční jen cenu.

☞ Balon ten jest jeden z největších v Americe, máť 90 stop v průměru. Zpravodý časopisu BEE, p. **Pierce** s paníčkou poplují v něm.

Naplňování a spouštění bude se díti u města na místě výstavy. Budoucně bližší oznámení.

Spolkový zákon o předkupu pozemků (preemtion).

Oddělení 2.257. Veškeré pozemky náležející Soustátí, na nichž jest neb by bylo indiánské právomocenství umořeno, mají býti podrobeny právu předkupnímu pod výminkami, obmezeními a pravidly zákonem stanovenými.

Oddělení 2.258. Následující třídy pozemků, leda by jinak zákonem zvláště bylo stanoveno, mají býti podrobeny právu předkupnímu, a sice:

První. Pozemky v objemu kterékoli reservace po smlouvě, zákonu neb provolání presidenta za kterýmkoli účelem.

Druhé. Pozemky v objemu hranic kteréhokoli inkorporovaného townu, neb vybrané co poloha města neb městyse.

Třetí. Pozemky skutečně osazené a obývané za účelem obchodu a průmyslu a ne rolnictví.

Čtvrté. Pozemky, na nichž nacházejí se nějaké známky solnické neb doly.

Oddělení 2.259. Každá osoba, jsoucí hlavou rodiny, neb vdovou, neb svobodnou, přes jedenmecítma roků stáří, a občanem Soustátí, aneb vyjádřivší se úředně, že ním býti chce podle požadavků zákona neutralisačního, která provedla neb by později provedla osobní usazení se na pozemku obecném podléhajícím předkupu, a která by tentýž obývala a vzdělávala, a vystavěla neb by později vystavěla na něm obydlí, jest oprávněna zabrati a registera pozemkového úřadu onoho okrsku, v němž takový pozemek leží, dle zákonnitých oddílů, jakýkoli počet akrů, nepřesahující počet sto šedesáti neb jednu čtvrt sekce pozemků, na níž obydlí hlásitele stojí po zaplacení Soustátí nejmenší ceny tohoto pozemku.

Oddělení 2.260. Následující třídy osob, nebude-li jinak zákonem ustanoveno, nemají dosíci práva předkupního dle ustanovení předcházejícího oddělení, a sice:

Prvně: Žádná osoba, která jest majitelem třech set a dvaceti akrů pozemků v kterémkoli státu nebo území.

Druhé: Žádná osoba, která opustí a vzdá se obývání na svém vlastním pozemku, aby obývala a usadila se na pozemku obecném téhož státu nebo území.

Oddělení 2.261. Žádná osoba není oprávněna vzíti si více než-li jedno právo předkupní mocí oddělení 2.251; aniž strana, která zadala osvědčení své k nárokům těchto ustanovení na jistou částku pozemků, smí zadati osvědčení druhé kdykoli k dosažení jiné částky.

Oddělení 2.262. Prvé než-li některá osoba, hlásící se o výhody tohoto ohlavení nabude dovolení zabrati pozemek, musí odpřisahnouti před receiverem neb registerem pozemkového okrsku, v němž pozemek leží, že nikdy neměla výhody práva předkupního pod oddělením 2.251; že není majetníkem 320 akrů pozemku v některém státu neb území; že neusadí se a nevzdělá takový pozemek za účelem prodeje jeho na spekulaci, nýbrž v dobré víře k přivlastnění jeho ve svůj osobní užitek; a že nikdy ani přímo ani nepřímo nevešla v smlouvu nižádným spůsobem s některou osobou, čímž titul, jejž takto dobude od vlády Soustátí by sloužil celkem neb části ve prospěch jiné osoby než její samé; a když některá osoba takto přísahající přísahala by křivě o těch věcech, má ztratiti peníze, které by zaplatila za takový pozemek a veškeré právo a titul k němu; a každý dar neb smlouva, kterou by byla učinila, leda do rukou skutečným osadníkům za cennou náhradu, má býti úplně neplatnou, leda jako ustanoveno v oddělení 2.288. A má to býti povinností úředníka beroucího přísahu, zanésti do kněh certifikát o tom v úřadovně veřejných pozemků toho okrsku, a zaslati opis toho vrchnímu úřadu pozemkovému, z nichž každá má být dostatečným důvodem, že taková přísaha byla učiněna dle zákona.

Oddělení 2.263. Prvé, než-li se učiní zábirky nějaké mocí a podle ustanovení oddělení 2.259, má podán býti důkaz osazení a vzdělávání tímto žádaného k uspokojení registera neb receivera úřadovny pozemkové toho okrsku, kde takové pozemky leží, shodující se s pravidly, jaké by předepsal tajemník vnitra, a všemi úpisy a přenosy práv tímto zabezpečených před vydáním patentu.

Oddělení 2.264. Když by nějaká osoba osadila se a vzdělala část pozemku, který by byl v době osazení podroben soukromému zabrání, a přála by si koupiti jej pod předcházejícími ustanoveními ohlaví tohoto, má po uplynutí třiceti dnů po osazení takovém zadati u registera příslušného okrsku písemné udání, popisující pozemek osazený, a vyjadřující její úmysl, že jej chce žádati pod zákony předkupními; a mimo to má během dvanácti měsíců po dni osazení učiniti příslušné osvědčení a zaplacení tímto stanovené. Kdyby obmeškala učiniti takové osvědčení, důkaz a splacení během jednotlivých shora určených dob, část pozemku takto osazená a vzdělaná má býti podrobena zábirce jiného kupce.

Oddělení 2.265. Každý, kdo dle zákona předkupního hlásí se ku pozemku dosud na prodej neprohlášenému, jest žádán, by oznámil svůj požadavek písemně registerovi pozemkového úřadu během tří měsíců po osazení s udáním popisu pozemku a doby osazení jeho. Jinak nárok jeho bude propadlý, a pozemek zadá se nejbližšímu osadníku, který později na tomtéž pozemku se usadí a oznámení slušné učiní a jinak dle zákona jedná.

Oddělení 2.266. Ohledně povoleného osazování se na pozemcích dosud nevyměřených má žadatel předkoupení ve všech případech zadati své vyjádření během tří měsíců ode dne osazení na pozemkovém úřadu opravené mapy onoho townshipu, v kterém se takový předkupný pozemek naleza.

Oddělení 2.267. Veškeří žadatelé pozemků předkupních podle předcházejících dvou oddělení mají, není-li kratší doba zákonem určená, vykázati se náležitými důkazy a splátkou na pozemky žádané během třiceti měsíců po dni o tom předepsaném ohledně zanešení jich vyjádření.

Oddělení 2.268. Když předkupník učinil předběžné kroky zákonem vyžadované ku skutečnému osazení, a byl by z takového osazení odvolán ku zaneprázdnění při vojště neb loďstvu Soustátí, a následkem takové nepřítomnosti by nemohl přijíti do pozemkového úřadu k zadání před registerem osvědčení, důkazů a splacení tímto zákonem vyžadovaných, má býti doba ku zadání takového osvědčení a konečného dokázání osazení prodloužena na šest měsíců po uplynutí doby služby jeho, když dokáže se dostatečně s osvědčením neb svědectvím svědků, že takový předkupec jest takto ve službě, k uspokojení registera pozemkového úřadu okrsku, v němž osazení se stalo.

Oddělení 2.269. Kdyžby strana některá oprávněná k nárokům na výhody předkupních zákonů zemřela prvé než-li by nároků svých dosáhla pomocí zanešení do kněh všech listin potřebných k dosažení tomu, má býti v moci vykonavatele závětě neb poručníka nad majetkem strany té, neb někoho z její dědiců, by nechal vložiti potřebné listiny a dokonati přivlastnění; avšak zábirka v takových případech má díti se ve jmenu dědiců zemřelého předkupce, a patent na ně má míti platnosti i takovým dědicům, jako kdyby byl v jich jménu zvláště vystaven.

Oddělení 2.270. Kdykoli neobsazení úřadu registera neb receivera, neb obou, by činilo nemožným žadateli vyhověti požadavkům zákona v době určené, takové uprázdnění nemá působiti ku škodě straně hlásící se ohledně na jakoukoli záležitost podstatnou ku zabezpečení její nároků. Avšak žádost taková musí se zadati během téže doby po odpomožení nedostatku toho, jako bylo povoleno, kdyby nemožnosti té nebylo stávalo.

Oddělení 2.271. Ustanovení tohoto ohlaví mají býti vykládána tak, aby nedávala nikomu práva předkupního, když by takový osadil se na pozemku, jenž byl již dříve zadán, a zadání to nebylo stvrzeno od vrchního pozemkového úřadu následkem nějakého nedostatku při tom sběhlého.

Oddělení 2.272. Nic v ustanovení tohoto ohlaví nemá se vykládati v ten smysl, aby osoba některá, která by byla zadala oznámení o svém úmyslu na zabrání pozemku předkupem, byla zkrácena o právo zákonem povolené jiným na koupi pozemku toho soukromým zadáním po uplynutí práva předkupu.

Oddělení 2.273. Kdyžby dvě neb více osob osadilo se na témže pozemku, právo předkupu bude při té, která osadila se nejdříve, předpokládaje, že osoba ta vykoná vše, co ostatní požadavky zákona tohoto vyžadují; a veškeré otázky stran práva předkupního mezi rozličnými osadníky povstávající, mají býti rozhodnuty od registera neb receivera okrsku, v němž pozemek ten jest umístěn; a odvolání od okrskových úředníků v případu pře o právo předkupní mají se zadati komisařům vrchního pozemkového úřadu, jichž rozhodnutí jest konečné, leda by se učinilo z něho odvolání ku tajemníku vnitra.

Oddělení 2.274. Když učinila se osazení na rolnických obecných pozemcích Soustátí před jich rozměřením, a ukázalo se nyní že se, po obecném vyměření jich, že by dva neb více osadníků měli vzděláno na tomže zákonitém oddílu, jest dovoleno osadníkům těm, aby učinili společnou zábirku svých pozemků v místním úřadu pozemkovém, aneb každý z osadníků těch může vejíti v smlouvu se spoluosadníky svými, dle níž může jim přenechati část pozemku jejich, když byl obdržel patent, a po vykonání takové smlouvy zadati vyjádření ve svém jménu, a dokázati i zaplatiti za řečený pozemek, a dokávati společné osazení sebou a jinými, o smlouvě s nimi učiněné, a to má býti platně a rovně jako důkaz o samotném osazení a předkupu žadatele: než v žádném případu nemá počet patentovaný pod tímto oddělením obnášeti více, než-li jedno sto šedesáte akrů; aniž má oddělení toto týkati se pozemků nepodrobených homesteadním a předkupním zábirkám.

Oddělení 2.275. Kde stala se osazení s ohledem na předkup před vyměřením pozemků v poli, o kterýchž se naleze, že leží v sekcích šestnácté a třicáté šesté, mají tyto sekce býti podrobeny právu předkupnímu osadníka toho; a když by tyto neb některá z nich by byla zadána neb určena ve prospěch škol neb kolejí ve státu neb území, kde pozemek ten leží, mají se jiné pozemky v stejném objemu věnovati místo takových, které by se patentovaly předkupcům; a jiné též pozemky se věnují ku nahražení nedostatků ve prospěch škol, kde sekce šestnáctá neb třicátá šestá jsou neúplné aneb kde jedna neb obě scházejí, následkem neúplnosti sekce, aneb následkem jiné přirozené příčiny.

Oddělení 2.276. Pozemky věnované předcházejícím oddělením mají býti vybrané v objemu téhož okrsku pozemkového v souhlasu s následujícími zásadami shody, a sice: Za každý township neb část townshipu, obsahující větší objem pozemků než-li tři čtvrtě celého townshipu, jedna sekce; za část townshipu, obsahující větší objem pozemků, než-li polovinu a ne více, než-li tři čtvrtiny townshipu, tři čtvrtě sekce; za část townshipu, obsahující větší objem pozemků než-li čtvrt a ne více než-li půl townshipu, půl sekce; a za část townshipu, obsahující větší objem pozemků než-li jedna sekce, a ne více, než-li jednu čtvrt townshipu, jednu čtvrt sekce pozemků.

Oddělení 2.277. Všechny warranty na vojenské pozemky bounty-ové, které vydány jsou pod kterýmkoli zákonem Soustátí, mají býti přijaty ku splacení práv předkupních v obnosu jednoho dolaru a dvaceti pěti centů za akr, pro objem pozemků tuto naznačených; avšak kde pozemky jsou ceněné po dolaru a dvaceti pěti centech akr, a nepřesahují objem na warrantu určený, musí se vzíti za úplné splacení jeho.

Oddělení 2.278. Úpisy rolnických kolejí, vykané kterémukoli státu pod zákonem stvrzeným dne druhého července, tisícího osmistého šedesátého druhého, aneb pod zákony jej doplňujícími, mají býti přijímány od skutečných osadníků na splátku předkupných nároků, v témže spůsobu a v tomtéž obnosu, jak povoleno v případu vojenských warrantů na pozemky bounty-ové v předcházejícím oddělení.

Oddělení 2.279. Žádná osoba nemá míti práva předkupního na více než-li jedno sto a šedesáte akrů podél čáry železnic v mezích učiněných zákonem kongresním.

Oddělení 2.280. [Opomenuto.]

Oddělení 2.281. Všichni osadníci na obecných pozemcích, které se vzaly neb vezmou zpět z trhu následkem změněných drah, a kteří se na těchto osadili dříve, než-li toto vzetí zpět se stalo, jsou oprávněni ku předkupu za obyčejnou nejnižší cenu pozemků osazených a vzdělávaných nimi. Avšak oni mají zadati příslušná oznámení svých nároků a provésti svědectví a splátky, jako v jiných případech.

Oddělení 2.282. Nic v tomto ohlaví obsažené nemá odkládati prodej obecných pozemků přes čas určený provoláním presidenta.

Oddělení 2.283, 2.284, 2.285, 2.286 a 2.287 vynechána.

Oddělení 2.288. Každá osoba, která se už usadila aneb se později usadí na obecném pozemku buď zkrze předkup neb pod zákonem homesteadním neb jeho některými dodatky, má právo pronésti při zabezpečení proti jeho vlastním skutkům, kterouukoli část svého předkupu neb homesteadu k účelům církevním, hřbitovním aneb školním, aneb k právu cesty železnicím přes takový předkup neb homestead, a přenos k takovým obecným účelům nemá nižádným spůsobem škoditi práva k nabytí a doplnění titulu její předkupu neb homesteadu.

SPOLKOVÝ ZÁKON NA POVZBUZENÍ KU PĚSTOVÁNÍ LESA
NA ZÁPADNÍCH PRERIÍCH.

1. Každá osoba, jsoucí hlavou rodiny, aneb dosáhnuvší stáří jedenmecítma let, a jsoucí občanem Soustátí, aneb vyjádřivší se před úřadem, že chce se takým státi dle požadavků zákona naturalisačního v Soustátí, která by vysázela, chránila a zdržela ve zdravém vzrůstu po osm let čtyřicet akrů lesa, na němž by stromy nebyly od sebe vzdáleny více než-li dvanácte stop na všecky strany, na kterékoli čtvrti sekce kteréhokoli obecného pozemku Soustátí, na 20 akrech na kterémkoli zákonitém oddílu osmdesáti akrů, aneb na 10 akrech na některém zákonitém oddílu čtyřiceti akrů, aneb na čtvrti některého zlomkovitého oddílu pozemku menšího než-li čtyřicet akrů, má míti právomocnost obdržeti patent na celou řečenou čtvrt sekce, aneb na takový zákonitý oddíl osmdesáti neb čtyřiceti akrů, neb na zlomkovitý oddíl pozemku menší než-li čtyřicet akrů, jak vůbec případ stojí, po uplynutí zmíněných osmi roků, když učiní důkaz vykonání takového zkrze nejméně dva svědky věrohodné: Předpokládaje, že ne více než-li čtvrt některé sekce se tímto spůsobem smí zadati, a že žádná osoba nemůže učiniti více než jedno zabrání pod ustanoveními tohoto zákona, leda by zlomkovité oddíly méně než-li čtyřicet akrů obnášející byly zabrány, jež v souhrnu neobnáší více než-li čtvrtinu sekce.

2. Osoba, hlásící se o výhody tohoto zákona, má po zadání ku registerovi okresu pozemkového, v němž hodlá učiniti takové zabrání, učiniti vyjádření před registerem neb receiverem neb jiným úředníkem, který jest splnomocněn užívati úřední pečetě, že zabrání řečené jest pro pěstování lesa, a po zanešení tohoto vyjádření do kněh řečeného registera neb receivera, a po zaplacení desíti dolarů má on neb ona nabýti povolení, zabrati objem pozemků vyznačených; a strana zabírající čtvrtinu sekce pod ustanovením tohoto zákona, má býti povinna zlomiti deset akrů tohoto pozemku první rok, deset akrů druhý rok a dvacet akrů roku třetího po zanešení zábirky, a vysázeti deset akrů druhého leta, deset akrů třetího leta a dvacet akrů čtvrtého leta po zanešení zábirky. Strana zabírající objem osmdesáti akrů, má lámati a vysázeti v dobách shora udaných polovinu mnohosti žádané od strany která zabrala čtvrt sekce, a strana zabírající čtyřicet akrů, má lámati a vysázeti v dobách shora udaných čtvrtý díl mnohosti žádané od strany zabírající čtvrt sekce, aneb přiměřenou mu host na kterýkoli zlomkový oddíl: Předpokládaje však: že nedá se certifikát neb patent na pozemek takto zabraný, leda až po uplynutí osmi roků od zanešení zábirky této; a kdyby po uplynutí takové doby aneb během pěti let následujících osoba zábirku takovou učinivší; aneb kdyby on neb ona zemřeli, jich dědici neb zákoniti zástupci ale dokázali dvěma věrohodnýma svědkama, že on neb ona neb oni vysázeli a nejméně po osm let pěstovali a chránili tolik a takového lesa, jak shora řečeno, obdrží patent na takovou čtvrt sekce neb zákonitý oddíl osmdesáti neb čtyřiceti akrů pozemku, neb na jakýkoli zlomkovitý dílec pod čtyřicet akrů, jak o tom níže ustanoveno. A v případu smrti té osoby, která vykonala všecky podmínky tohoto zákona na dobu tří let, její dědicové a zákoniti zástupci mají volno, by vykonali další povinnosti zákonem uložené, a obdrží po uplynutí osmi let patent na sto šedesát akrů, aneb obdrží bezodkladně patent na čtyřicet akrů, když vzdají se požadavků na ostatní.

3. Kdykoli po zanešení do kněh osvědčení tohoto a před vydáním patentu na řečený pozemek by žadatel opustil ten pozemek, neb by opomenul vykonati zlomení a vysázení zákonem tímto vyžadované, či některou jeho části, a nebo by opomenul pěstovati, chrániti a v dobrém stavu udržovati les takový, pak a za těch okolností pozemek takový bude podrobený zábirce podle zákonů homesteadních aneb od jiné některé osoby dle ustanovení tohoto zákona: Předpokládaje že strana činí nároky na takový pozemek buď co homesteadář, aneb pod tímt zákonem, má podati při zanášení žádosti její do kněh původním držitelem oznámení, tak jak toho předpisují pravidla, sestavená komisařem vrchního pozemkového úřadu, a práva stran mají býti rozhodována jako v jiných rozporných případech.

4. Každá a kterákoli osoba, která by pod ustanovení zákona nadepsaného: "Zákon ku zabezpečení homesteadů skutečným osadníkům na veřejných pozemkách", neb některého jeho dodatku, měla homestead na veřejných pozemcích, a která by kterékoli doby po ukončení třetího roku obydlení na něm a vzdělávání jej, a mimo toto osazení a vzdělání zákonem předepsané, vypěstovala a zachovala po dvě leta jeden akr lesa, v němž by stromy nebyly více od sebe na každou stranu než-li dvanácte stop, v dobrém a zdravém stavu na každých šestnácti akrech homesteadu, má po slušném vedení důkazu o této skutečnosti zkrze dva věrohodné svědky obdržeti svůj patent na tento homestead.

5. Žádný pozemek dosažený pod ustanoveními tohoto zákona nemůže v žádném případu býti zaslužen ku zaplacení dluhů učiněných před vydáním certifikátu na něho.

6. Komisař vrchního pozemkového úřadu tímto jest žádán, by připravil a vydal taková pravidla a nařízení s tímto zákonem souvisící, jak toho žádoucno a slušno ku provedení ustanovení těchto; a že registerové a receiverové rozličných pozemkových úřadů mají býti oprávněni vybírati dva dolary při zanášení, a tutéž sumu, když nárok konečně se stvrzuje a certifikát vydává.

7. Páté oddělení zákona nadepsaného: "Zákon co dodatek k zákonu ku trestání zločinů proti Soustátí a pro jiné účely" vztahuje se na všecky přísahy, tvrzení a svědčení žádané a oprávněné tímto zákonem.

8. Strany, které už zábirky byly učinily pod zákonem stvrzeným dne 3. března 1873, k němuž toto slouží co doplněk, mají míti povoleno dokonati je na základě tohoto zákona.